

Č. j.: 2R 94/05 – Šp

V Brně dne 3. 4. 2006

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 25. 11. 2005 zadavatelem – **Česká republika – Ministerstvo informatiky**, Havelkova 2, 130 00 Praha 3, jehož jménem jedná Ing. Dana Bérová, ministryně, ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 24. 6. 2004 Mgr. Hanou Bachrachovou, LL.M., advokátkou, Včelařská 9, 182 00 Praha 8, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 1. 11. 2005, č.j. VZ/S167/05-151/5023/05-če, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele Česká republika – Ministerstvo informatiky, Havelkova 2, 130 00 Praha 3, učiněných při zadání podlimitní veřejné zakázky na služby pod názvem „Specifikace referenčního rozhraní informačních systémů veřejné správy“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo uveřejněno na centrální adrese pod ev. číslem VZ 50007976 dne 29. 4. 2005, jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 227/2000 Sb. a zákona č. 226/2002 Sb., na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. VZ/S167/05-151/5023/05-če ze dne 1. 11. 2005

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a prvostupňové řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Česká republika – Ministerstvo informatiky, Havelkova 2, 130 00 Praha 3, jejímž jménem jedná Ing. Dana Bérová, ministryně (dále jen „zadavatel“), ve správním řízení zastoupená na základě plné moci ze dne 24. 6. 2004 Mgr. Hanou Bachrachovou, LL.M., advokátkou, Včelařská 9, 182 00 Praha 8, uveřejnila podle § 84 odst. 1 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 437/2004 Sb., zákona č. 60/2005 Sb. a zákona č. 124/2005 Sb. (dále jen „zákon“), dne 29.4.2005 na centrální adrese pod ev.č. VZ 50007976 v oznámení otevřeného zadávacího řízení svůj úmysl zadat podlimitní veřejnou zakázku na služby pod názvem „Specifikace Referenčního rozhraní informačních systémů veřejné správy (dále jen „veřejná zakázka“)“. Pozn.: pokud je dále v textu uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění platné v době provedení úkonu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“ nebo „orgán dohledu“) nebo v době provedení jednotlivých úkonů zadavatele.
2. Zadavatel ve lhůtě pro podání nabídek obdržel 11 nabídek, z nichž komise pro posouzení a hodnocení nabídek vyhodnotila jako nejvýhodnější nabídku uchazeče ASD Software, s. r. o., Žerotínova 2981/55A, 787 01 Šumperk, za niž jedná Ing. Jan Kotrle, jednatel (dále jen „ASD Software“). Uchazeči ASD Software byla také veřejná zakázka přidělena, a to rozhodnutím zadavatele ze dne 22. 7. 2005. Proti rozhodnutí zadavatele podal námítky uchazeč BDO IT, a.s., Olbrachtova 5/1980, 140 00 Praha 4, za niž jedná Dan Vaníček (dále jen „navrhovatel“), kterým zadavatel nevyhověl. Navrhovatel proto v zákonné lhůtě podal dne 6. 9. 2005 návrh k Úřadu, na podkladě něhož Úřad zahájil podle § 96 odst. 2 zákona správní řízení, za jehož účastníky označil zadavatele, navrhovatele a uchazeče ASD Software.
3. Navrhovatel ve svém návrhu uvedl, že zadavatel v oznámení zadávacího řízení nejednoznačně vymezil hodnotící kritéria „Architektura řešení ...“, „Kompatibilita s projekty ES“ a „Použití otevřených standardů“. Zpráva o posouzení a hodnocení nabídek se navíc omezila pouze na obecná sdělení bez podrobné specifikace hodnocených charakteristik, přičemž byly hodnoceny i „zkušenosti s obdobným plněním“, tedy aspekt spadající svým obsahem mezi kvalifikační kritéria. Podle navrhovatele také ze zprávy rovněž vyplývalo, že komise hodnotila skutečnosti, které nebyly stanoveny jako hodnotící kritéria. Navrhovatel rovněž poukazyval na možnou výhodu některých uchazečů vyplývající z účasti na přípravě „konceptních materiálů“ souvisejících s předmětem veřejné zakázky.
4. Zadavatel k návrhu mj. uvedl, že ke zkušenostem uchazeče hodnotící komise přihlédla pouze v rámci hodnocení kvalifikace, nikoli při hodnocení kritérií pro přidělení veřejné zakázky. Taktéž zadavatel trval na tom, že dílčí hodnotící kritéria vymezil postupem stanoveným v zákoně, a zpochybňuje, že by dílčí kritérium „Kompatibilita s projekty ES“ hodnotící komise posuzovala jako kvalifikační kritérium; naopak tvrdil, že takto stanovené kritérium je měřitelnou hodnotou. Taktéž pojem „ověřené standardy“ považoval zadavatel za obecně používaný termín v odborných kruzích, jemuž je přiřazen jednoznačný význam. Zadavatel navrhoval, aby Úřad správní řízení zastavil.

Ve svém stanovisku k zahájenému řízení ze dne 5. 10. 2005 zadavatel dále uvedl, že si v oznámení zadávacího řízení vyhradil právo na další služby (opční právo) pro případ, že by vznikla nutnost navazujících plnění. Popis tohoto práva na další služby však v oznámení zadávacího řízení neuvedl, neboť mu nebylo známo, zda tato další plnění s jistotou nastanou. V souladu s § 18 odst. 4 zákona vzal v úvahu jak cenu základního plnění, tak i cenu opčních plnění. K otázce účasti některých uchazečů na přípravě „koncepčních materiálů“ uvedl, že ze zadávacího řízení nelze vyloučit žádného uchazeče jen proto, že se podílel na přípravě „koncepčních materiálů“, neboť to bývá obvyklé (viz § 57 odst. 1 zákona). Zadavatel ve stanovisku ze dne 18. 10. 2005 uvedl, že již v březnu 2005 zveřejnil oznámení zadávacího řízení na týž předmět plnění. Uvedenou veřejnou zakázku však poté zrušil, neboť podhodnotil její předpokládanou cenu. Proto vyhlásil řízení nové s vyšší předpokládanou cenou, a to pouze na specifikaci Referenčního rozhraní (i když se v nabídce hovoří o následné implementaci, tato implementace dle zadavatele předmětem veřejné zakázky není). V tomto stanovisku pak také označil vyhrazení práva na další služby při zadání veřejné zakázky za omyl.

5. K návrhu se dále vyjádřil také uchazeč ASD Software, který uvedl, že do nabídkové ceny není zahrnuta cena za případné využití opčního práva zadavatelem, protože ta může být předmětem teprve dalšího jednání.

Napadené rozhodnutí

6. Po přezkoumání všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 1. 11. 2005 rozhodnutí č.j. VZ/S167/05-151/5023/05-če, kterým rozhodl, že zadavatel nesplnil povinnosti uvedené v ustanovení:
  - § 42 odst. 2 zákona tím, že v oznámení zadávacího řízení nezveřejnil všechny informace o předmětu veřejné zakázky a o jiných skutečnostech, které jsou důležité pro rozhodnutí dodavatele o jeho účasti v zadávacím řízení, neboť v oznámení – ačkoliv obsahuje právo na další služby – neuvedl popis tohoto práva, vč. lhůty, ve které lze opční právo realizovat,
  - § 48 odst. 1 zákona tím, že v zadávací dokumentaci nevymezil předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky tak, aby mohly být zpracovány relevantní a srovnatelné nabídky.

Z důvodu nesplnění uvedených povinností bylo zadavateli uloženo zrušit zadávací řízení na veřejnou zakázku, a to ve lhůtě do jednoho měsíce od nabytí právní moci rozhodnutí.

7. K nesplnění povinnosti stanovené v § 42 odst. 2 zákona Úřad uvedl, že podle citovaného ustanovení je zadavatel povinen pro oznámení zadávacího řízení použít formulář, který obsahuje identifikační údaje podle § 29 odst. 3 zákona. Vzor formuláře potom upravuje příloha 2 vyhlášky č. 240/2004 Sb., o informačním systému o zadávání veřejných zakázek a metodách hodnocení nabídek podle jejich ekonomické výhodnosti, ve znění vyhlášky č. 137/2005 Sb. (dále jen „vyhláška“). Jak vyplývá z dokumentace, zadavatel v oznámení zadávacího řízení stanovil, že si vyhrazuje právo na další dodávky, stavební práce či služby, a to uvedením „ANO“ v bodě 5.12.1. oznámení. V oznámení však dále neuvedl žádný popis tohoto práva, a tím porušil povinnost stanovenou v § 42 odst. 2 zákona, neboť v oznámení zadávacího řízení neuvedl všechny informace o předmětu veřejné zakázky. V návaznosti na tuto skutečnost, v souladu s § 18 odst. 4 zákona vezme zadavatel při určování předpokládané ceny předmětu veřejné zakázky v úvahu celkovou

- cenu všech dodávek, stavebních prací nebo služeb. Odpovědi zadavatele na otázku Úřadu, zda tak učinil, byly však rozporuplné, neboť poprvé (ve stanovisku k zahájení řízení ze dne 5. 10. 2005) uvedl zadavatel, že cenu opčních plnění do celkové ceny zahrnul, byť popis navazujících plnění v oznámení zadávacího řízení neuvedl, naopak později (ve stanovisku ze dne 18. 10. 2005) tvrdil, že zadávání dalších služeb prostřednictvím opčního plnění neměl vůbec v úmyslu a vyhrazení opčního práva z oznámení zadávacího řízení byl omyl. Z uvedeného vyplývá, že pokud by zadavatel využil svého opčního práva, celková cena veřejné zakázky by překročila částku 130 000 EUR (4 098 052,- Kč), a veřejná zakázka by musela být zadána jako nadlimitní (§ 14 odst. 1 zákona). K této otázce závěrem Úřad uvedl, že bylo-li vyhrazení opčního práva v oznámení zadávacího řízení omylem, měl zadavatel tuto skutečnost napravit opravou postupem podle § 7 vyhlášky či zrušením veřejné zakázky a jejím novým zadáním.
8. K nesplnění povinností podle § 48 odst. 1 zákona Úřad v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že zadavatel nevymezil předmět veřejné zakázky v takových podrobnostech, aby mohly být zpracovány relevantní a srovnatelné nabídky, a proto každá podaná nabídka byla svým předmětem plnění jiná, a proto nesrovnatelná (tomu odpovídá i značný rozptyl mezi nabídkovými cenami). Jako důkaz pak Úřad citoval podrobnosti ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek vztahující se k hodnotícímu kritériu „Architektura řešení“. Podobný problém se objevil také u kritéria „Kompatibilita s projekty ES“ a „Použití otevřených standardů“.
  9. Ke zvoleným dílčím kritériím „Kompatibilita s projekty ES“ a „použití otevřených standardů“ Úřad uvedl, že tyto skutečnosti měly být zřejmě stanoveny jako technické specifikace předmětu veřejné zakázky, neboť zadavatel nepochybně znal požadované technické charakteristiky předmětu veřejné zakázky. S ohledem na tuto znalost by při stanovení těchto aspektů nedošlo k situaci, kdy předmět veřejné zakázky nebyl v zadávací dokumentaci jednoznačně vymezen v podrobnostech nezbytných pro zadání veřejné zakázky. Úřad také souhlasil s oprávněnými námitkami navrhovatele, že ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek vyplývá, že hodnotící komise hodnotila skutečnosti, které nebyly stanoveny jako kritéria pro přidělení veřejné zakázky. Tomuto zjevnému rozporu s ustanovením § 62 odst. 1 zákona však Úřad dále nevěnoval pozornost, a to s ohledem na to, že se přiklonil ke zrušení celé veřejné zakázky. K další námitce navrhovatele týkající se doručování písemností zadavatelem jednotlivým uchazečům pouze doporučeně bez doručky (v rozporu s § 92 odst. 2 zákona) Úřad uvedl, že tato skutečnost nemá podstatný význam, protože navrhovatel nebyl tímto úkonem zkrácen na svém právu podat opravný prostředek. Ohledně faktu, že se někteří uchazeči podíleli na přípravě „konceptních materiálů“, což mohlo způsobit jejich zvýhodnění, Úřad uvedl, že souhlasí se zadavatelem v tom smyslu, že ze zadávacího řízení opravdu nelze jen z tohoto důvodu uchazeče vyloučit, avšak na druhou stranu Úřad upozorňuje, že podle § 25 odst. 1 zákona je zadavatel povinen v zadávacím řízení dodržovat zásady stejného zacházení se všemi zájemci i uchazeči, a tedy transparentnosti by jistě prospělo, kdyby na „konceptní materiály“ zadavatel v zadávací dokumentaci vysloveně upozornil a zejména uvedl a konkretizoval vztah těchto materiálů k předmětu veřejné zakázky.
  10. V závěru odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad uvedl, že se přiklonil ke zrušení celého zadávacího řízení proto, že zadavatel pochybil již v samotném oznámení zadávacího řízení a při stanovení zadávacích podmínek, přičemž tyto úkony ovlivnily

pořadí úspěšnosti uchazečů. Z tohoto důvodu nebylo možné pouze zrušit rozhodnutí o přidělení veřejné zakázky uchazeči ASD Software.

II. Námitky rozkladu

11. Proti uvedenému rozhodnutí podal zadavatel dne 23. 11. 2005 rozklad, ve kterém uvádí, že přes podrobný popis průběhu řízení je odůvodnění napadeného rozhodnutí velmi obecné a taktéž argumentace Úřadu je nedokonalá. Zadavatel se domnívá, že v zadávací dokumentaci přesně vymezil a vždy uvedl, jak má vypadat výstup ke každému z uvedených požadavků.
12. Ohledně skutečnosti, že bylo v oznámení zadávacího řízení označeno ve formuláři políčko „ANO“ pod bodem 5.12.1., znovu zadavatel tvrdí, že se jednalo o omyl, a žádá, aby Úřad zohlednil, že k zatrhnutí tohoto políčka může dojít i drobným opomenutím. Dále uvádí, že cena předmětu veřejné zakázky byla přitom stanovena jako cena za celý předmět veřejné zakázky, a to navíc jako cena nepřekročitelná při zadání základního plnění, a zadavatel při jejím stanovení bral v úvahu i cenu opčních plnění, a to ve výši 4 000 000,- Kč.
13. K otázce nesplnění povinnosti podle § 48 odst. 1 zákona zadavatel nesouhlasí s tvrzením, že uchazeči předložili architektonicky a cenově odlišné nabídky. Tyto nabídky relevantní a srovnatelné byly, ale rozdílná byla dle hodnotící komise jejich kvalita. Úřad by neměl nahrazovat hodnotící komisi, přestože v mnoha bodech napadá hodnocení, které provedla. Zadavatel se domnívá, že kvalitu nabídek nemůže nijak ovlivnit, a poukazuje na to, že pokud by kvalita nabídek odpovídala kvalitě přípravy zadávací dokumentace, potom by kdokoli, kdo by chtěl narušit průběh zadávacího řízení, mohl podat tzv. nerelevantní a nesrovnatelnou nabídku. Zadavatel také nesouhlasí s názorem Úřadu, že zadavatel nejednoznačně vymezil hodnotící kritéria, a upozorňuje, že specifikace Referenčního rozhraní informačních systémů veřejné správy, přestože je požadována zákonem č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nebyla v České republice dosud řešena. K otázce kritéria „Kompatibilita s projekty ES“ uvádí zadavatel, že uvedená veřejná zakázka řeší pouze rovinu specifikace, a tedy nepředurčuje ani řešitele specifikace referenčního rozhraní informačního systému veřejné správy, ani budoucí technické řešení, což dokazuje i zkušenost ostatních členských zemí EU.
14. K otázce možného zvýhodnění uchazeče, který se podílel na přípravě „konceptních materiálů“ uvádí zadavatel, že neporozuměl doporučení Úřadu, aby s ohledem na požadavek transparentnosti na ně odkázal v zadávací dokumentaci. Text zadávací dokumentace vysloveně upozorňuje na internetovou adresu, na které lze nalézt dokumenty týkající se problematiky Komunikačního prostředí informačního systému veřejné správy. Tyto dokumenty ani žádné jiné však ale a priori nepředurčují řešitele specifikace a už vůbec ne budoucího technického řešitele.
15. K porušení povinnosti v § 92 odst. 2 zákona zadavatel uvedl, že doručoval všem uchazečům v souladu s citovaným ustanovením zákona. V několika případech se však stalo, že se vinou držitele poštovní licence doručenkou zadavateli nevrátily, a nemohly být proto součástí dokumentace. Zadavatel si proto doručení u uchazečů ověřil sám.

Závěr rozkladu

16. Zadavatel se domáhá, aby Úřad napadené rozhodnutí zrušil.

Vyjádření dalších účastníků řízení

17. K rozkladu podanému zadavatelem se vyjádřil navrhovatel dne 8. 12. 2005, ve kterém se ztotožňuje s napadeným rozhodnutím, neboť dle jeho názoru argumentace zadavatele není nová, a tedy nemůže být důvodem pro odlišné rozhodnutí předsedy Úřadu. K věci dále uvádí, že nesouhlasí s argumentací zadavatele obsaženou v rozkladu ke kritériím „Kompatibilita s projekty ES“ a „Použití technických standardů“, podle které tato kritéria nejsou záležitostí technického řešení, ale strategickými materiály, metodikami a standardy. Podle názoru navrhovatele měl být obsah těchto kritérií součástí zadávacích podmínek a posouzený z hlediska § 61 zákona, tj. zda jsou nabídky uchazečů úplné z hlediska splnění zadávacích podmínek; v opačném případě by pak tito uchazeči byli ze soutěže vyřazeni.
18. K rozkladu se dále vyjádřil i uchazeč ASD Software, který k němu neuvedl žádné doplňující skutečnosti nebo připomínky.

III. Řízení o rozkladu

19. Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro postup podle § 57 odst. 1 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) a v souladu s odst. 2 téhož ustanovení postoupil věc k rozhodnutí orgánu rozhodujícímu o rozkladu.
20. Dne 1. 1. 2006 nabyl účinnosti zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, podle jehož § 183 se zrušuje zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád). Podle § 179 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb. se řízení, která nebyla pravomocně skončena před účinností tohoto zákona, dokončí podle dosavadních předpisů. Z tohoto důvodu je třeba řízení o rozkladu účastníka dokončit podle dosavadní právní úpravy správního řízení. Podle § 59 odst. 1 ve spojení s § 61 odst. 3 správního řádu, po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech, jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru rozvedeném dále v odůvodnění rozhodnutí:
21. Úřad tím, že svým rozhodnutím č. j. VZ/S167/05-151/5023/05-če ze dne 1. 11. 2005 rozhodl, že zadavatel nesplnil povinnosti uvedené v ustanovení § 42 odst. 2 zákona a § 48 odst. 1 zákona a z důvodu nesplnění uvedených povinností mu uložil zrušit zadávací řízení na veřejnou zakázku v souladu s ustanovením § 101 odst. 1, a to ve lhůtě do jednoho měsíce od nabytí právní moci rozhodnutí, rozhodl správně a v souladu se zákonem. Rovněž s odůvodněním napadeného rozhodnutí jsem se v plné míře ztotožnil.

IV. K námitkám rozkladu

K realizaci práva zadavatele na další dodávky, stavební práce nebo služby (opční právo) podle § 18 odst. 4 zákona – nesplnění povinnosti podle § 42 odst. 2 zákona

22. Předně uvádím, že zřejmá chyba v psaní, která se objevila v odůvodnění napadeného rozhodnutí, kdy bylo v nadpisu na straně 5 rozhodnutí namísto „§ 48 odst. 2“ uvedeno „§ 48 odst. 4“, byla opravena a oprava účastníkům odeslána dne 12. 12. 2005 v souladu s ustanovením § 47 odst. 6 správního řádu.
23. Zadavatel si v podaném rozkladu zjevně odporuje, když na jedné straně uvádí, že ke zvolení práva na další dodávky, stavební práce a služby (opční právo) podle § 18 odst. 4 zákona došlo ze strany zadavatele pouhým drobným opomenutím, ke kterému by měl orgán dohledu přihlídnout. Naproti tomu o několik vět dále v rozkladu uvádí, že cena předmětu veřejné zakázky byla stanovena jako cena za celý předmět veřejné zakázky jako cena nepřekročitelná a zadavatel při jejím stanovení bral v úvahu nejenom cenu tohoto základního plnění, ale i cenu opčních plnění. Tvzením uvedeným v druhém pořadí o tom, že cena opčních plnění byla do celkové ceny veřejné zakázky již zahrnuta, potvrzuje, že s opčními plněními počítal, a z toho důvodu nemohu přikládat důležitost jeho první námitce, že k zaškrtnutí políčka bodu 5.12.1. formuláře došlo pouhým nedopatřením. Ustanovení § 42 odst. 2 zákona zcela jednoznačně stanoví, že formulář rovněž obsahuje informace o předmětu veřejné zakázky, nabídce, zadávacím řízení a jiných skutečnostech, které jsou důležité pro rozhodnutí dodavatele o jeho účasti v zadávacím řízení, včetně příslušných kritérií a lhůt. To, že na předmět veřejné zakázky budou navazovat další plnění, takovou důležitou informací nepochybně je. Vzhledem k tomu, že ohledně tohoto bodu zadavatel neuvádí v rozkladu žádné skutečnosti, na jejichž podkladě by existoval důvod, pro který bych se přiklonil k přehodnocení závěru napadeného rozhodnutí, s prvostupňovým rozhodnutím se v této věci plně ztotožňuji.

K povinnosti vymezit předmět veřejné zakázky v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky (§ 48 odst. 1 zákona)

24. Z § 48 odst. 1 zákona vyplývá, že předmět veřejné zakázky musí být vymezen přesně, jednoznačně a srozumitelně, a to v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky, včetně požadovaného množství a technických specifikací. Přikláním se k napadenému rozhodnutí v tom, že zadavatel nevymezil předmět veřejné zakázky v dostatečných podrobnostech, aby mohly být zpracovány relevantní a srovnatelné nabídky. V napadeném rozhodnutí je jako důkaz zejména uvedena citace ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek vztahující se k hodnotícímu kritériu „Architektura řešení“. Totéž se týká kritérií „Kompatibilita s projekty ES“ a „Použití otevřených standardů“. Uvedené závěry vyplývající ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek považuji za podstatné a k rozdílu v nabídkových cenách jsem přihlédl jen okrajově. K námitce uvedené zadavatelem v rozkladu, že podání nerelevantních a nesrovnatelných nabídek by mohlo představovat obstrukční jednání ze strany některých uchazečů, uvádím, že nelze zaměňovat určitý (úmyslný či neúmyslný) exces mezi nabídkami uchazečů za situaci, kdy z podaných nabídek a jejich hodnocení vznikají pochybnosti, zda uchazečům bylo vůbec patrné, jak má předmět veřejné zakázky vypadat. Jak sám zadavatel uvádí v podaném rozkladu, specifikace Referenčního rozhraní informačních systémů veřejné správy nebyla dosud v České republice řešena, z čehož dovozují, že z důvodu nedostatku zkušeností neexistuje ve všech ohledech zcela jasná představa zadavatele o

tom, jak by měl být předmět veřejné zakázky vymezen, což však rozhodně nemůže být na újmu jednotlivým uchazečům.

K použití dílčích kritérií

25. Úřad v napadeném rozhodnutí neuvádí, že by dílčí kritéria byla vymezena nejednoznačně a také tuto skutečnost ani nikde v napadeném rozhodnutí neuvádí jako porušení zákona. V odůvodnění napadeného rozhodnutí je konstatováno, že „(...) je zřejmé, že zadavatel znal konkrétní technické specifikace předmětu plnění (...) a tyto aspekty tedy měl stanovit jako konkrétní technické specifikace s tím, že nabídka zadávací podmínky splní, nebo ne. Tím by zřejmě nedošlo k situaci, kdy předmět veřejné zakázky nebyl v zadávací dokumentaci jednoznačně vymezen v podrobnostech nezbytných pro zpracování srovnatelné nabídky.“ Z uvedeného plyne, že nejednoznačnost se netýkala zvolených dílčích hodnotících kritérií, nýbrž předmětu plnění, který nebyl řádně vymezen. Zvolená dílčí hodnotící kritéria „Architektura řešení“, „Kompatibilita s projekty ES“ a „Použití otevřených standardů“ by lépe odpovídala technické specifikaci předmětu veřejné zakázky. Vzhledem k tomu, že uvedené zadávací řízení bylo napadeným rozhodnutím zrušeno pro jiná závažná porušení zákona, nekonstatoval Úřad porušení zákona ze strany zadavatele za nevhodně zvolená dílčí kritéria hodnocení nabídek, a skutečnosti týkající se volby dílčích kritérií byly v napadeném rozhodnutí uvedeny pouze proto, aby se Úřad vypořádal se všemi námitkami uvedenými navrhovatelem v návrhu.

K otázce možného zvýhodnění uchazečů podílejících se na tvorbě koncepčních materiálů

26. Přikláním se k názoru zadavatele, jak byl vyjádřen v odůvodnění napadeného rozhodnutí, že ze zadávacího řízení nelze vyloučit uchazeče jen proto, že se podílel na tvorbě „koncepčních materiálů“. Podobně jako orgán dohledu však trvám na tom, že s ohledem na požadavek transparentnosti tak, jak je vyjádřen v ustanovení § 25 odst. 1 zákona, by bylo příště vhodné v zadávací dokumentaci uvést nejen výslovné upozornění na koncepčně strategické IT materiály, ale také zejména uvést, v jakém vztahu jsou k předmětu veřejné zakázky. Vzhledem k tomu, že postup zadavatele při zadání veřejné zakázky vykazuje jiná závažná porušení zákona uvedená ve výročích napadeného rozhodnutí, považuji problematiku možného zvýhodnění uchazečů podílejících se na tvorbě „koncepčních materiálů“ pouze za okrajovou, jež si nevyžaduje další zkoumání a je zde pouze uvedena jako doporučení.

K otázce doručování

27. Ohledně doručování písemností zájemcům nebo uchazečům znovu upozorňuji na povinnost zadavatele dodržovat způsob doručování stanovený v § 92 odst. 2 zákona, tedy doručovat písemnosti prostřednictvím držitele poštovní licence jako doporučenou zásilku s doručenkou. Vzhledem ke skutečnosti, že uvedené pochybení zadavatele nemělo vliv na výsledek zadávacího řízení, a také s ohledem na vysvětlení podané zadavatelem v rozkladu, zmiňující se k ní jen pro úplnost. Stejně jako v případě koncepčních materiálů, i v tomto případě uvádím, že porušení zákona uvedená ve

výroku napadeného rozhodnutí již sama o sobě představovala dostatečný důvod pro uložení opatření k nápravě ve formě zrušení zadávacího řízení podle § 101 odst. 1 zákona.

V. Závěr

28. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad postupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když posoudil případ ve všech jeho vzájemných souvislostech a zhodnotil veškeré písemné podklady, jsem dospěl k závěru, že nenastaly podmínky pro zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
29. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., ve znění pozdějších předpisů, dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Mgr. Hana Bachrachová, LL.M., advokátka, Včelařská 9, 182 00 Praha 8
2. BDO IT, a.s., Olbrachtova 5/1980, 140 00 Praha 4
3. ASD Software, s.r.o., Žerotínova 2981/55A, 787 01 Šumperk
4. spis.

Na vědomí:

1. Ministerstvo informatiky, Havelkova 2, 130 00 Praha 3